

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vizitka úspěšné školy - úspěšní žáci

Vážení rodiče, žáci a přátelé naší školy. Opět se společně setkáváme, tentokrát nad posledním číslem Poškoláka v letošním školním roce. Přáním každého ředitele školy je mít školu kvalitní. Platí to i pro mě. Taková škola má být především místem, kam chodí spokojení žáci, učitelé a se kterou jsou spokojeni i rodiče. Zároveň tato škola klade na žáky i nároky přiměřené jejich schopnostem a snaží se pracovat se všemi bez ohledu na jejich sociální původ a nadání. Pomáhá jim k rozvoji toho nejlepšího, co v nich je.

Prvním krokem, na který jsem se soustředil, je materiální zlepšování vybavení školy. Postupně roste počet interaktivních technologií, došlo k podstatné výměně fondu učebnic, chystá se nákup nového školního nábytku a také se budou realizovat některé stavební úpravy. Samozřejmě ještě nejsme na konci, momentálně je tíživým problémem stav učebny informatiky.

Mým cílem je, aby vyučující měl po vstupu do třídy vše potřebné připraveno k práci, aby používal co nejvíce pomůcek, zvyšoval názornost vyučování, organizoval práci dětí tak, aby byla co nejefektivnější. S tím souvisí i profesní růst učitelů. I přes nepříznivé finanční poměry ve školství se snažím, aby každý vyučující mohl jet na školení, která jej zajímají.

Před námi nyní leží druhá fáze – fáze vnitřního rozvoje školy. Nyní se musíme soustředit na pedagogický proces, který bude v souladu s moderními trendy ve výuce. Především se jedná o individualizaci práce s dětmi. Dále zvyšování kvality diagnostiky a volbu metod práce, které budou pro žáky nejvhodnější a povedou k přiměřenému zatěžování nadanějších dětí. Ty pak budou dostávat náročnější úkoly, které v nich probudí zájem o vzdělávání. Zároveň se chceme věnovat i těm žákům, kteří potřebují pomalejší tempo výuky. S tím souvisí i podpora zájmové činnosti. Na rozvoj kroužků jsme dostali deset tisíc korun od Královéhradeckého kraje. Existence kroužků nám dovoluje rozvíjet nadání dětí, na které ve výuce nezbývá prostor. V příštím školním roce tedy počítáme i se vznikem Klubu nadaných dětí pro žáky prvního i druhého stupně.

Nicméně samotná škola nedokáže zvládnout vše. Bez vaší, tj. rodičovské účasti, se nedá pracovat na plnohodnotném rozvoji dětí. Škola ani školka nejsou pouhými odkladišti vašich potomků. Aby zažívali kladné pocity, je nutná vzájemná férová spolupráce. Vy sami přece znáte své dítě nejlíp. Bez účasti rodiny se nedá úspěšně prosazovat rozvoj dětí. Do budoucna chci více rozšířit spolupráci s dalšími organizacemi, které se zaměřují na práci s dětmi.

A nyní k mým žákům...

Letošní školní rok je pro mě jistou formou zlomový, odcházejí ti z vás, které jsem jako třídní učitel vedl od páté do sedmé třídy. Mohu říci, že si toho velmi vážím. Jsem rád, že jsem byl třídním učitelem takové fajn party, jako jste byli vy. Ačkoliv jste mě někdy pořádně naštváli, těch kladných zážitků s vámi mám daleko, daleko více. Chtěl jsem s vámi uskutečnit mnohem víc věcí, než jsem nakonec stihl, což mě dodnes mrzí. Přiji vám v další etapě života jen to nejlepší, jak v rovině osobní, tak i té studijní. Díky vám jsem se do školy těšil.

Do školy se totiž musí nejvíce těšit ředitel. To jste nevěděli? Když se do práce těší ředitel, tak se snad budou těšit do školy i jeho zaměstnanci, tedy i učitelé. Když se budou těšit do školy učitelé, budou se doufám těšit i děti. Díky spokojeným dětem budou spokojeni i rodiče. To je myšlenka, kterou se řídím – škola, do které se všichni těší. Jen kdyby těch „lejster“ nebylo tolik. A ještě něco, spokojenost nikdy nesmí být na úkor kvalitní výuky, její náročnosti a kvality odvedené práce. Krásné léto!

Mgr. Petr Hlávka, ředitel školy

Znám křišťálovou studánku... OPRAVDU?

O lidském zdraví platí, že se na něm spolu s genetickými vlivy podílejí ve vysoké míře další faktory. Patří k nim způsob života, zdravotní péče a životní prostředí.

Z výše uvedeného má zvláštní postavení způsob života, protože ho nelze velmi snadno a rychle měnit a ovlivňovat. Je tedy jasné, že zdravý způsob života je nejdůležitější faktor, ovlivňující celkový zdravotní stav.

Primární roli v procesu výchovy k přijetí zdravého životního stylu sehrává samozřejmě rodina, ale u dětí školního věku má poměrně významnou možnost utvářet základy aktivního přístupu ke zdraví u dítěte také škola.

O zdravé výživě se mluví velmi často, ale zdravý pitný režim zůstává často jako Popelka stranou, ačkoliv právě u školní mládeže je velmi významným problémem velká obliba konzumace slazených, syčených a energetických nápojů.

V další části stránky si můžete přečíst ukázkou z prací žáků 8. třídy z hodin věnovaných zdravé výživě, kdy se pod mým vedením snažili seznámit se a postupně přijmout takový životní styl, který by byl základem zdravého a hodnotného života v dospělosti.

 $\mathcal{MS}^r$

Znám nápojový automat, co v našem lese je,
tam laně chodí pít slazené nápoje.

Ke Kofole Fany deci,
že se zkalí, to je jasný přeci.
Ráno nebude vědět, co se stalo,
vědí jen to, že se s nimi něco stalo,
Cola, Redbul, Semtex, Planet,
fotky z pařby dáme na net.
Laně už ladně neskotačí,
funí a dech jim na běh už nestačí.
Jezevci marně soukají svá těla do nor,
břicha mají velká jako pytle brambor.

Veverky už neskotačí,
větve na jejich tíhu nestačí,
padají jako hrušky na zem,

Napsali: **Vojtěch Bílý, Vojtěch Jirků, Petr Čep, Jiří Zelený, Daniel Štodt** - 8. třída

starý výr je z toho blázen.

Vlci lišky už zvěř neloví,
zuby je totiž bolí a bolí.

Ani zajíci už nechodí chroupat mrkev na pole,
jen skučí: „To je bolest, ty vo...“

Starý výr jen kroutí hlavou,
když pije vodu ze studánky křišťálovou.

Volá všechny zpátky k tůni:
„Napijte se a už nebudete smutní.“

A časem se to všechno změní,
zvířátka běží zpátky k prameni.

Napij se čisté vody zas,
zdraví se jím vrátí právě včas.

Martin Dědek – 9. třída

Josef Gotvald – 9. třída

Noc s Andersenem

Adéla Supíková – 9.třída

5. dubna se i naše škola zapojila do celostátní akce Noc s Andersenem. Naše nocování mělo podtitul „Pozor braši, možná tu i straší“. Tomu byl podřízen i program. Sešlo se patnáct dětí od 2. do 5. třídy. Začali jsme v knihovně. Tady jsme si poslechli strašidelné příběhy, hledali jsme indicie, podle kterých jsme kreslili strašidla a nakonec jsme vyráběli krabicová strašidla, která budou v knihovně hledat knížky. Po večeři jsme hráli hry a pak už nás čekala stezka odvahy po škole. Ještě že jsme měli baterku. Uložili jsme se k večernímu spaní. Někteří usnuli po čtení, jiní až před půlnocí. Ráno na nás čekala sladká snídaně, balení a hry. Tak zas někdy příště.

Jiří Zelený – 8.třída

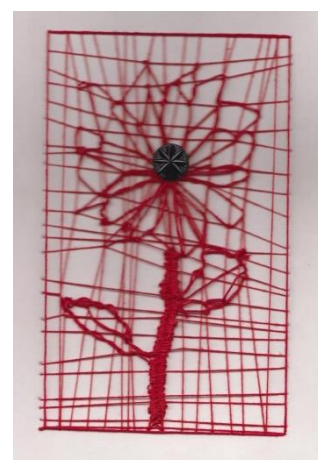
BK

Čarodějnice

O Čarodějnicích jsme se s kamarády dohodli na tom, že bychom mohli stanovat u rybníka, ale ne za účelem, jaký měl skoro každý, tj. se opít, ale chytat ryby. Dohodli jsme se na čtvrtou hodinu u Davida před domem. Všichni s tím souhlasili a také byli na místě. Poté jsme vyrazili na rybník, cesta byla opravdu hrozná, protože jsme byli naložení jako Ježíšek a u konce jsme skoro padali únavou. Když jsme dorazili, rozbilili jsme si stan a poté nahodili pruty. Čekání na rybu bylo opravdu dlouhé, ale najednou jsme uslyšeli v dálce hrom.

Vtom také přišel první kapřík. Náhle začalo pršet, tak jsme zalezli do stanů, a v domnění, že to brzy přejde, se pokoušeli usnout. Asi po deseti minutách jsme zjistili, já (David) s Hozou, že nám protéká stan a uprostřed teče pěkný potůček. Neváhali jsme ani minutu, nechali věci na místě a

utíkali do druhého stanu, kde spali kluci Matějkovi s kamarádem z Heřmanic. Stan byl sice pro dva, ale nakonec se nás tam vešlo pět. Ráno jsme se všichni rozlámaní probudili a šli se podívat, jak dopadl druhý stan. Ve stanu bylo asi pět centimetrů vody a všechny věci byly úplně mokré. Tak jsme vše sbalili a šli celí mokří domů. Takhle jsme si Čarodějnice užili my.

Barbara Faltysová – 8.třída

Napsali: **Jan Petr, David Vitebský** – 9. třída

Aneta Balcarová – 3.třída

Dne 30. 4. 2013 jsem se chystala s kamarádkou na Čarodějnice na Rozkoš. Po osmé hodině jsme tam byly. Šly jsme si koupit pití a procházely jsme. Potom začali upalovat čarodějnice. Lehce před devátou hodinou jsme potkaly kamarádku, s kterou jsem šla na trampolínu. Bylo to fajn, chtěla jsem zkusit kotoul

vzad, ale vůbec mně to nešlo. Později jsme to přece dala. Po trampolíně jsme si šly koupit kofolu. Když jsme dopily, tak nás čekala cesta na plážovou diskotéku. Šly jsme tři, vstup byl 40 Kč, i tam jsme si daly limonádu. Potom jsme si šly zatančit. Byla tam sranda, moc jsme si to užily. Asi po desáté hodině jsem tam potkala Dášu. Objaly jsme se a potom jsem šla zase na parket. Hráli nám tam dobré hitovky. Po druhé hodině jsme šly domů a Dáša odjela se svým přítelem. Moc jsem si to tu s kamarády užila.

Napsala: **Klára Jobánková** – 9. třída

Deniska Hrušková – 2.třída

Jan Krsek – 2.třída

Fotbalové utkání

Dne 27. března jeli vybraní žáci druhého stupně společně s paní učitelkou Černou prezentovat naši školu na fotbalový turnaj do Trutnova. Jeden zápas trval dvakrát 20 minut. A my jsme hráli zápasy tři. Na první zápas proti *Rudníku* jsme byli natěšení, ale k našemu zklamání jsme prohráli 1:2. Tento zápas byl velmi vyrovnaný, ale bohužel jsme podlehli! Gól dal *David Vitebský*. Do druhého zápasu jsme rovněž nastoupili s nadšením. Hráli jsme proti *Bílé Třemešné*, ale bohužel jsme opět prohráli s nejnižší možným stavem 0:1. Po druhém zápasu jsme byli zklamaní a vyčerpaní, ale přesto jsme do třetího zápasu vstoupili s úsměvem na tváři. Při posledním zápasu byla velká zima. I v posledním proti domácím hráčům jsme prohráli. Protihráč byl velmi zdatný a kondičně byl proti nám ve velmi dobré formě.

Napsal: **Huneš Lukáš** – 9. třída

Dopravní soutěž

Čtyři žáci 9. třídy - *Aneta Mikulková, Petra Teuberová, Daniel Skvrna a Lukáš Huneš* se 21.5. zúčastnili dopravní soutěže v Náchodě. Počasí se podařilo a i našim soutěžícím se dařilo dobře. První je čekala zdravotní, pak jízda na dopravním hřišti, testy a nakonec jízda zručnosti. Celkem bylo na hřišti 134 soutěžících; ti nejlepší odcházeli s diplomy. Ostatní doufají, že se jim za rok bude také dařit.

MU

Programy primární prevence

V posledním týdnu v měsíci dubnu se některé třídy naší školy zúčastnily schůzek ohledně primární prevence. Zástupkyně Miličova domu připravily pro děti besedy do jednotlivých ročníků. Ve 2. a 3. ročníku proběhl program na téma *Mezilidské vztahy*, ve 4. a 5. ročníku děti besedovaly na téma *Šikana*. 8. a 9. ročník se věnoval programu *Kam dál po ZŠ aneb Životní perspektivy vycházejících žáků*. Každý program měl tři části, v úvodu se děti představily formou hry, poté proběhla beseda. V závěru každý žák vyplnil dotazník o proběhlém tématu, který byl po besedě zpracován a vyhodnocen.

JB

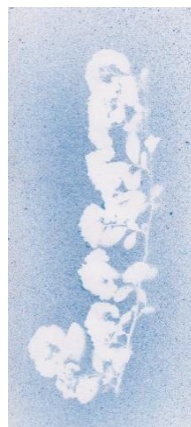
Závěrečné hraní

3. června se konalo závěrečné hraní. Skoro všichni jsme se sešli v angličtině kromě Kateřiny Martinové. Byli tam: *David Nýč, Natálie Nováková, Iveta Serbousková, Šimon Prokop, Jitka Nýčová, Adéla Kaněrová, Míša Holanová, Kateřina Bittnerová, Nikola Murynová* a já pod dozorem paní učitelky *Krausové a Škopové*. Nejdříve začal *David Nýč* hrát na klavír píseň *Travička zelená* a po

něm šli další. Když jsme si všichni předvedli, co jsme se naučili za celý rok, rozdávalo se osvědčení o úspěšnosti. První šly flétnistky. Pak zahráli klavíristé. Když se rozdalo osvědčení, tak ještě paní učitelka Škopová všechny vyfotila. Poté jsme paní učitelce *Krausové* pomáhali uklízet třídu.

Napsala: **Eliška Žďárská** – 6. třída

Jak vzniká projekt v mateřské škole

Panáčci k zápisu do 1. třídy
Tvorba žáků 9. třídy

Projektové vzdělávání v mateřské škole představuje nabídku učiva, která se soustředí kolem určitého tématu nebo ústředního motivu. Využíváme přitom různorodé činnosti (vyprávění, námětovou hru, vycházku, kreslení, malování, zpívání, dramatizaci, pokus, bádání, exkurzi), které

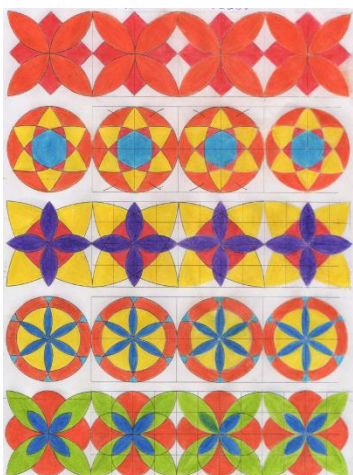
téma propojují a dodávají mu tak na rozmanitosti a pestrosti.

Markéta Kožená – 7. třída

„Naše děti mají ručičky – a ty musejí stále něco dělat. Naše děti mají nožičky – a ty chvilku nepostojí. A kromě tělíček mají naše děti také hlavičky, které myslí, povídají, dívají se, prostě vnímají celý okolní svět,“ napsal Karel Čapek. A jaký je náš dnešní svět? Je plný počítačů, mobilů, elektroniky, průmyslu a hlavně spěchu. A to je na dětské hlavičky trochu moc. V naší mateřské škole mají děti možnost volby a uplatnění svých vědomostí, dovedností a zkušeností, které si následně prohlubují a rozšiřují. Můžeme tak podchytit dětskou zvědavost s respektem k jejich individualitě.

V projektových metodách rozvíjíme dítě celostně podle RVP PV, jehož jednotlivé oblasti se vzájemně propojují. Na pedagogovi leží odpovědnost při výběru vzdělávací nabídky, organizačního zajištění a vzbuzení zájmu vhodnou motivací. Pedagog se stává průvodcem dítěte za poznáním. Příprava je organizačně náročná, protože do projektu se zapojují nejen děti a učitelé, ale i zaměstnanci školy. Představit a prezentovat projekt v celé jeho kráse jde nejlépe po jeho ukončení. Důvodem je řada nápadů a námětů, které přicházejí a vznikají spontánně z dané situace a nelze je naplánovat dopředu. Dalším důvodem jsou artefakty (kresby, malby, prostorové výtvořky), literární záznamy

Lucie Žampová – 7. třída

(básničky, pohádky, knížky) hudební náměty (písničky, melodie), dramatické hříčky a pohybové hry, které se v

průběhu projektu utvářejí. Můžeme si je uchovat fotodokumentací nebo na pevném disku počítače. Lze je též prezentovat v budově školy výzdobou a na webových stránkách školy.

Projekt v předškolním vzdělávání by měl respektovat věkovou skupinu dětí, vycházet ze zájmů a individuality dítěte a stavět na pozitivním prožitku. Důležitá je přiměřená motivace pro vzbuzení zájmu o dané téma s uspokojením základních potřeb dítěte. Do popředí patří hra a hravá forma činnosti, která je dítěti této věkové skupiny blízká a přirozená. Učitelka mateřské školy může využít i obecně známých poznatků z vývojové psychologie- přirozené aktivity a zvědavosti dítěte.

Každý měsíc vybíráme námět k projektové činnosti, někdy je to na den někdy na měsíc.

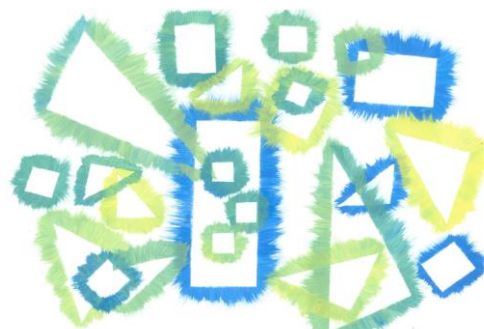
Posledním projektem naší MŠ byl námět z knihy Tisíce a jedné noci přepsané pro malého čtenáře Františkem Hrubínem. Hráli jsme si na Šeherezádu a prince, stavěli palác (s využitím různých výtvarných technik), tančili, zpívali, hráli si a děti samotné přicházely na nové zajímavosti a nápady ohledně našeho projektu.

DR

Jiří Balcar – 9. třída

Adéla Supíková – 9. třída

Renata Jirásková – 9. třída

Návštěva Archeoparku ve Všestarech

Svátek **Dne Země** prožili žáci 1. - 6. třídy naší školy netradičně - navštívili Archeopark pravěku ve Všestarech.

vyzkoušení.

Začátkem roku 2013 otevřelo toto muzeum nové prostory, kde nabízí stálou expozici pravěku. Najdeme zde tzv. živou archeologii, názorné ukázky tehdejšího života a trojrozměrný model vesnic různého období vývoje. Děti viděly také film o tom, jak se pravěká vesnice budovala, jaké pravěcí lidé používali nástroje a materiály. Samy si mohly vyzkoušet některé činnosti: mletí mouky různými způsoby, předení, tkání. Zřejmě nejvíc se dětem líbila prohlídka pravěkých hudebních nástrojů a jejich

MS

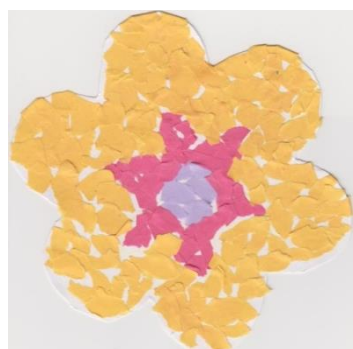
Divadelní představení na naší škole

3. dubna k nám přijeli divadelníci z Hradce Králové. Celý druhý stupeň šel do třídy výtvarné výchovy, kde mělo proběhnout představení. Nejvíce se mi líbila poslední ukázka divadelní hry od bratří Mrštíků Maryša, kdy se jeden z herců

oblékl do ženských šatů a jako Maryša otrávil svého nechtěného manžela jedovatou kávou. Jako Maryša mlel kávu v mlýnku, ale páka, kterou točil, mu upadla a zůstala mu v ruce. Jediné, co na to řekl, bylo: „Čiňani, no!“ A začal se smát. Pak začal dávat jed do hrníčku s kávou a ptal se nás, jestli má dát ještě. Pak se jeho nechtěný manžel napil a otrávil se. Maryša pak na to řekla, že půjde do ženské věznice, a ten, co hrál manžela, se začal smát, protože si ho tam představil. Představení bylo dobré, všichni se smíchy popadali za břicho.

Napsala: **Markéta Kožená** – 7. třída

Natálie Balogová – 1. třída

Adéla Jochová – 1. třída

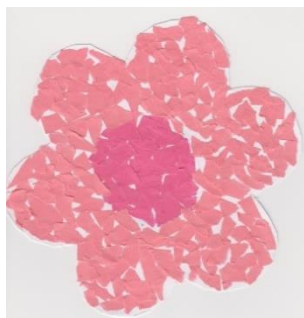

Začátkem dubna k nám přijeli divadelníci z Hradce Králové. Hráli o dějinách divadelnictví. Nejdříve to byl Hamlet od Shakespeara, poté Zdravý nemocný od Moliéra, Sluhu dvou pánů od Goldóniho, Cyrano od Rostanda a Maryša od bratří Mrštíků. Největší legrace byla při hraní Sluhy dvou pánů, kdy se oba dva rozesmáli. No, jedno pravidlo nám přece jen dali, nikdy si na divadelní představení nekupujte mlýnek na kávu od Vietnamců. Nakonec zahráli Maryšu, kde tuto věc uplatnili, když mlýnku upadla nožička.

Napsal - **Šimon Prokop** – 7. třída

Adéla Jochová – 1. třída

Adam Lesk – 1. třída

Renáta Tarčáková – 1. třída

Michal Prouza – 1. třída

Dne 3.4 k nám přijeli dva mladí divadelníci z Hradce Králové. První scénka, kterou nám hráli, byl Hamlet od Shakespeara. Nejdřív si stříhli o to, kdo bude hrát Hamleta, a pak jeden pronesl tu nejdůležitější větu „Být či nebýt, to je, oč tu běží.“ Jen mu chyběla lebka. Ten druhý mu půjčil lebku svého dědečka. Potom následovala scénka od Moliéra – Zdravý nemocný. Jeden hrál nemocného a druhý doktora. Nejprve doktor vytáhl náčiní (šroubovák, paličku, pilu). Pak pacienta rozřízl a vyndal mu orgány z těla. Při té příležitosti vyletělo srdce z okna. Následovaly ještě tři scénky: Sluha dvou pánů od Goldoniho,

Cyrano z Bergeraku od Rostanda aj.

Napsala: **Eliška Jirmanová** – 8. třída

Klicperovo divadlo

Richard III.

Dne 4. 6. jela 7., 8. a 9. třída do Klicperova divadla na Richarda III. Jednalo se o činohru se zpěvy. Příběh vyprávěl o zmrzačeném Richardovi a jeho dvou bratrech. Aby se Richard zbavil všech nástupců na trůn, dal je zavraždit. Nejprve svého bratra, který byl ve vězení, a poté zemřel i jeho bratr – král. Jenže král měl dva syny. Richard je proto dal také zavraždit jistým Fredem. No a pak mu nestálo už nic v cestě na trůn. Tak ho korunovali na krále. Richard se rozhodl zničit Richmonda. Asi by se mu to podařilo, nebýt zrady Stanleyho a dalších poddaných. Richard tedy zemřel na válečném poli.

Poté se všichni uklonili a mohli jsme jet dolů. Hra se nám velice líbila, byla vtipná a naučná. Nejvíce se nám ale líbila paní z publika, která se dost zvláštně smála, a tím pobavila všechny diváky.

Napsaly: **Kristýna Bittnerová, Karolína Kapounová** – 7. třída

Dne 4. 6. se vydala 7., 8. a 9. třída do Klicperova divadla na Richarda III. od Shakespeara. Bylo to udělané tak, že tam bylo hodně vtipných scének, ale i vážné úseky tu nechyběly. Nejvíce mě pobavil černošský herec, který hrál černého koně. Neměl tam moc scének, které hrál, ale i tak dokázal pobavit. Děj vyprávěl o tom, jak Richard III. neměl rád své bratry a chtěl je zabít.

Nejvíce se mi líbila konečná část, kdy nám jeden herec citoval takovou motivační řeč. Všechno co říkal, byla maximální pravda. Celou dobu, co tohle říkal, jsem měl „husinu“. Nejen mně, ale i všem ostatním se to určitě líbilo.

Napsal: **Jaroslav Smetana** – 9. třída

Vojtěch Fof – 1. třída

Filip Martinec – 1. třída

Cyklovýlet

Dne 17. 5. 2013 jsme se se třídou vydali na cyklovýlet do Hradce Králové. Měli jsme sraz v 9 hodin na Bukovině u nádrže. Potom jsme jeli do Jaroměře, kde jsme měli nabrat Vlastimila, přítele paní učitelky, a pana ředitele. Pak jsme se vydali na cestu. Z Jaroměře jsme se napojili na cyklostezku, která vedla až do Hradce Králové. V čele se držel Vlastík a dalších pár kluků. Asi po dvaceti kilometrech jízdy jsme se zastavili v parku a tam jsme si dali svačinu. Při svačině nám Aneta rozdala čokoládu, protože měla svátek. Po půl hodině jsme se vydali zase na cestu. Když jsme jeli po kamenité cestě, tak Vlastimil píchnul kolo. Neváhal a honem ho začal vyměňovat, aby nás moc nezdržel. Ale moc mu to nešlo, tak se začal nervovat. Potom se mu duše podařila vytáhnout a zahodil ji za sebe. Myslel si, že ji hodil do kopřiv, ale netrefil se. Tak naše paní učitelka honem běžela a hodila ji tam sama. Náhodou měl Vlasta náhradní duši, tak ji

Pavla Mikulková – 8. třída

vyměnil, ale nešla mu nafouknout. Proto musel jet dál po prázdném kole. V první prudké zatáčce zjistil, že mu kolo nezatáčí a vjel do příkopu, kde byly kopřivy. Pak už jsme pokračovali do Hradce. Když jsme byli blíže k místu určení, tak foukal silný protivítr, který nás hodně zpomaloval. Když jsme dojeli do Hradce, šli jsme do KFC a někdo do Mac Donaldu. Potom jsme jeli zpátky domů. Cyklovýlet se mi líbil, ale už bych tak daleko asi nejel.

Napsal: **Milan Krejzl – 9. třída**

Dne 17.5 jsme měli jet na výlet. Ještě ráno jsem se rozmýšlel, jestli mám jet, protože několik dní předem jsem si způsobil zranění. Ale nakonec jsem se rozhodl, že pojedu.

Vyrazil jsem na kole do školy a se zbytkem spolužáků, kteří nejeli, jsem se učil první hodinu s osmičkou. Poté jsem s paní učitelkou vyrazil na Bukovinu, kde byl sraz. Tak jsme čekali asi půl hodiny na zbytek spolužáků, poté jsme vyrazili směrem na Jaroměř. Do Jaroměře jsme jeli spíše po takových polních cestách. U hřbitova v Jaroměři jsme nabrali pana ředitele a přítele paní učitelky, který se jmenoval Vlastimil. Z Jaroměře až do Hradce Králové jsme jeli podél řeky po asfaltové cestě. Asi v půlce cesty Vlasta píchnul a duši vyhodil na cestu a paní učitelka ji hodila do kopřiv. Ani po půlhodině se mu to nepodařilo opravit, tak musel pokračovat dál s píchlou duší. Cestou jsme museli bojovat s protivětr, ale nakonec jsme to zvládli. Když jsme dorazili do Hradce, tak si Vlasta zajel koupit duši ke kolu. Potom jsme si zajeli do „Mekáče“, tam jsme se pořádně přejedli, ale také si odpočinuli. Zpáteční cesta byla už pohodová, protože nefoukal vítr. Opět asi v půlce cesty píchl Jirka Karel, to bylo taky docela komplikované, ale nakonec jsme to taky zvládli. Cestou nás doprovázely další potíže s domluvou. Ale nějak to dopadlo. Domů jsme dorazili v pět, někdo i dřív, protože se od nás cestou někteří odpojili a byli doma už ve tři hodiny.

Napsal: **Filip Stiborek – 9. třída**

17.5 2013 jsme jeli na cyklovýlet. Jeli jsme z Bukoviny přes Heřmanice, Jaroměř a Josefov až do Hradce Králové a poté zase zpět. Celkem za celý výlet se stalo asi pět nehod:

- 1) Paní učitelka se srazila s panem ředitelem.
- 2) Martin s nějakým pánem
- 3) Vlasta píchl kolo
- 4) Vlasta s píchlým kolem vjel do kopřiv z důvodu „nezatáčivosti“ kola.
- 5) Jirka Karel píchl kolo

Celkem jsme ujeli 72 kilometrů a 200 metrů.

Napsali: **Jiří Balcar, Daniel Skvrna – 9. třída**

Přijímají zkoušky

Přijímací zkoušky jsem dělala v pondělí 22. 4. na Gymnáziu v Jaroměři a ve středu 24. 4. Na VOŠZ a SZŠ Trutnov. V pondělí ráno jsme se sešly spolu s Pétou Teuberovou před gymnáziem a pokračovaly do budovy spolu. Za hlavními dveřmi byla nástěnka se jmény. Ale ať jsem hledala, jak jsem hledala, své jméno jsem nikde nenašla. A tak jsem musela vyhledat pana ředitele. Všechno se nakonec vyřešilo, mé jméno zaměnili s jiným, které bylo na nástěnce dvakrát. Všichni jsme usedli do lavic a čekali na příchozí učitelku. Ta nám všechno vysvětlila, pan ředitel nám rozdál naše identifikační čísla a napsal počáteční čas na tabuli. Dělali jsme testy od společnosti SCIO. Nejdříve obecné studijní předpoklady, poté matematiku a na závěr český jazyk. Mezi každým testem jsme měli přestávky. Vše proběhlo v klidu a po skončení přijímacích zkoušek jsme šli domů. V úterý jsem byla ve škole a s některými jsme si vyprávěli naše dojmy a zážitky. Ve středu 24. 4. jsem dělala přijímací zkoušky z biologie člověka na SZŠ v Trutnově. Na test jsme měli hodinu čistého času, avšak jsme jej všichni měli hotový do dvaceti minut. Ve třídě jsme byli namíchaní – pět lidí, co dělalo zkoušky na dálkové studium a nás pět na studium denní. Všichni k nám byli moc příjemní. Po testu jsme ještě nějakou dobu museli počkat ve škole, až na nás přijde řada – motivační pohovor. Na mě vyšlo, že jsem dělala pohovor u ředitele. Ředitel školy Roman Hásek byl velice příjemný, dokonce znal Chvalkovice, a tak jsme půlku pohovoru propovídali jenom o naší vesnici. Cestou nazpět jsme se stavili na oběd a odpoledne čekali na výsledky. Přesně ve tři hodiny byly vyvěšeny na internetu. *(Renča byla první – pozn. M. Horká)*

Napsala: **Renata Jirásková** – 9. třída

Já, asi jako skoro všichni ostatní, jsem na konci dubna musel dělat přijímací zkoušky na obou školách, na SŠIS ve Dvoře a na OA v Náchodě. Před nimi jsem byl rozhodnut, že půjdu na SŠIS – na obor informační technologie, ale přijímačky dopadly lépe na OA, a tak jsem se rozhodl jít tam. První den jsem šel do Dvora, když jsem vešel do třídy společně s mým bratrancem, tak jsme zjistili, že je nás tam patnáct, ale z toho čtrnáct kluků. Zajímavostí bylo, že na OA to bylo skoro přesně naopak – třináct holek a dva kluci včetně mě. Samozřejmě se přijímačky dělaly i v jiných učebnách, jak na OA, tak i na SŠIS. Ve Dvoře jsme dělali test SCIO a měli jsme to hotové asi za hodinu, potom jsme museli vyplnit dotazník. Bylo to asi jen na logiku, takže docela v pohodě. V úterý jsem jel do Náchoda na přijímačky z češtiny i z matematiky. Měl jsem z těchto přijímaček větší trému než ze Dvora, ale překvapivě to bylo docela lehké, sem tam nějaká těžší otázka či cvičení, ale zvládl jsem to tak, že z osmdesáti lidí jsem byl šestý. Po odevzdání zápisového lístku na OA jsem se posunul na místo čtvrté. S výběrem této školy jsem spokojený a jsem rád, že tam nastoupím dokonce i se dvěma spolužáky.

Jaroslav Matějka – 8. třída

Napsal: **Josef Gotvald** – 9. třída

Mé přijímačkové dny byly 22. a 24. 4. 2013. Do Náchoda na obchodní akademii jsem se vydal 22. 4. Den předtím jsem měl opravdu hodně velkou trému, ale v den přijímaček jsem byl až sám překvapen klidný. Do Náchoda se také hlásila má spolužačka Adéla, a tak jsme na přijímací zkoušky jeli společně. V 7:30 jsme vešli do hlavních dveří, poté nás rozřadili do tříd a v 8:00 jsme usedli ke stolům a začali psát. Když nám rozdali zadání, tak jsem se v klidu podepsal a vrhl se na to. Nejdříve jsem udělal češtinu a poté jsem se pustil do matematiky. Pak jsem zjistil, že po hodině mám vše hotové, přitom jsme na to měli dvě hodiny. Začal jsem opravovat, a tím dělал hodně chyb. Po odevzdání jsem vyšel ven, počkal na kamarádku a jeli jsme domů. Probírali jsme, co máme dobře a co ne. A nemohli se dočkat, až zveřejní výsledky na internetu.

Druhé přijímací zkoušky jsem psal ve středu ve Dvoře Králové na gymnáziu. Ještě ráno jsem se podíval na internet a tam už byly výsledky z obchodní akademie. Zjistil jsem, že jsem byl přijat, a v pohodě jsem jel napsat přijímací zkoušky do Dvora. Tam jsme se sešli všichni v takové aule, rozřídili nás do dvou skupin a šli jsme psát testy. Nejdříve jsme začali češtinou (diktátem), který byl formátu asi A4, na který jsem na základce nebyl zvyklý. Poté následoval sloh a téma byl Adrenalin, což u mě byl asi největší problém, protože já a sloh moc nejde dohromady. Na sloh jsme měli 45 minut a diktát jsme psali asi 30 minut. Po češtině následovala matematika, kterou jsem celou nestihl, protože mi vycházelo jen málo výsledků a čas 45 minut pro mě byl málo. Po dokončení testů jsem vyšel ven ze školy a řekl si, že tady budu určitě pod čarou a nedopadne to, ale uklidňoval jsem se, že už na jednu školu přijatý jsem. Druhý den jsem se podíval na internet a mé jméno bylo na 17. místě, takže jsem byl spokojený. Takže závěr byl, že jsem byl přijatý na obě školy a jenom jsem se mohl rozhodnout, kam si podám zápisový lístek. Má volba padla na obchodní akademii a doufám, že tato volba bude správná

Napsal: **David Vitebský** – 9. třída

Barbara Faltysová – 8. třída

PODĚKOVÁNÍ

Milí čtenáři, devět let na této škole uplynulo jako voda, a proto bychom se teď s vámi rádi rozloučili. Chtěli bychom poděkovat všem učitelům, kteří s námi měli trpělivost, snahu nás něco naučit, a když už to situace vyžadovala, trochu nás usměrnili. Velké díky patří taktéž rodičům, kteří tu pro nás vždy byli a podporovali nás. Jsme si plně vědomi toho, že to s námi bylo někdy opravdu obtížné. Jako třída jsme občas nestáli za nic, ale doufáme, že na nás budou všichni vzpomínat v dobrém a s úsměvem na tváři. Bude zvláštní odejít z tak známého místa, kde známe každý roh a každou rozbitou skříňku. Teď půjdeme do neznáma. Velké chodby, neznámí lidé, nové tváře učitelů. Každý se odebere vlastním směrem, ale přesto doufáme, že se budeme dále setkávat. Nejen budoucím deváťákům, ale i dalším žákům Základní školy Chvalkovice přejeme mnoho úspěchů a štěstí do budoucna.

Napsali: žáci 9. třídy

Balcar Jiří – *Tesař, Jaroměř*

Černá Dagmar – *Kuchařka, Trutnov*

Dědek Martin – *Aranžér, Velké Poříčí*

Gotvald Josef – *Obchodní Akademie, Náchod*

Huneš Lukáš – *Elektrotechnika, Hronov*

Jirásková Renata – *Zdravotnický asistent, Trutnov*

Jobánková Klára – *Kuchař-číšník, Nové Město nad Metují*

Karel Jiří – *Opravář zemědělských strojů, Jaroměř*

Krejzl Milan – *Opravář zemědělských strojů, Jaroměř*

Kricnarová Kateřina – *Ekonomie a podnikání, Červený Kostelec*

Mikulková Aneta – *Předškolní a mimoškolní pedagogika, Litomyšl*

Petr Jan – *Elektrotechnika, Dobruška*

Skvrna Daniel – *Dopravní prostředky, Hradec Králové*

Smetana Jaroslav – *Lesnický mechanizátor, Svoboda nad Úpou*

Stiborek Filip – *Elektrikář, Hronov*

Supíková Adéla – *Obchodní Akademie, Náchod*

Teuberová Petra – *Gymnázium, Jaroměř*

Vitebský David – *Obchodní Akademie, Náchod*

JARNÍ KONCERT

Dne 28. května 2013 se uskutečnil tradiční jarní koncert. Přípravy probíhaly už od lednových dnů, děti si o volných hodinách připravovaly a nacvičovaly svá vystoupení. Musíme uznat, že některá byla opravdu zajímavá. Nám osobně se nejvíce líbilo vystoupení 2. a 3. třídy,

kteřá hrála divadlo z prostředí naší školy. Malý pan ředitel byl opravdu vtipný. I letos se odvážil náš pan ředitel Hlava a na koncertě vystoupil v doprovodu dívek. Zahráli nám část muzikálu Bídníci. Jako obvykle se na koncertu objevily flétničky a klavír. Klobouk dolů před těmito dětmi, naučit se takové skladby muselo dát hodně práce. Všechna vystoupení byla náležitě oceněna. Za zmínku stojí i naše vystoupení s milou uklízečkou Koudelkovou, kterou ztvárnil náš spolužák Milan Krejzl. V jeho podání byla paní Koudelková opravdu neodolatelná. Samozřejmě celý koncert doprovázel náš školní sbor s paní učitelkou Krausovou. Na koncertě a výstavě, která se konala zároveň s koncertem, se podílela většina učitelů.

Napsaly: Aneta Mikulková, Renata Jirásková 9. třída

JARNÍ VÝSTAVA

Nastalo jaro a s ním tradičně spojený jarní koncert a výstava. Vše se konalo 28. 5. 2013. Přípravy na výstavu probíhaly v podstatě celý půlrok. Na výrobcích pracovali žáci z

prvního a druhého stupně při hodinách výtvarné výchovy i pracovních činností, vedeni paní učitelkou Smolovou. V některých případech šlo o práci i s troškou nervů, ale nakonec, jak jste se mohli sami přesvědčit, jsme přece jen něco vyrobili. Přípravě výstavy jsme věnovali skoro celé

úterní dopoledne a věříme, že výsledek stál za to. Již před třetí hodinou několik zvědavých rodičů a prarodičů navštívilo naši

výstavu. Každý se zastavoval skoro u všeho. Nejčastější zastávkou zřejmě hladových rodičů byl přední stůl s nazdobeným jídlem, které uchystali žáci páté a sedmé třídy. Mnoho návštěvníků se shromažďovalo před vystaveným tablem naší deváté třídy, kde si mohli

prohlédnout i naše fotky z nižších ročníků. Poblíž tabla se nacházely drátkované výrobky, které také sklidily velký úspěch. Rodiče, prarodiče a ostatní návštěvníci měli možnost hlasovat pro svého favorita v soutěži Miss panenka. Panenky vyráběli žáci od šesté do deváté třídy v hodinách paní učitelky Šimkové. Během koncertu výstavu „nečekaně“ nikdo nenavštívil, ale po něm se zde dveře netrhly. Jednu chvíli nebylo k hnutí. Ze všech stran byla slyšet chvála, což

nás velmi těšilo. Myslíme si, že výstava byla vydařená a sklidila velký úspěch.

Napsaly: *Adéla Supíková, Petra Teuberová – 9. třída*

Vaše redakce časopisu všem přeje příjemné prožití letních prázdnin *KČ, LS, MĚ*.

Číslo 45 bylo vydáno 28. června 2013 v počtu 125 výtisků.